

YVETTE DARSKA

RONALDO

CHLAPEC, KTERÝ VĚDĚL,
ZA ČÍM JDE

EGMONT
Publishing

Text © Yvette Darska

© Egmont Polska Sp. z o.o., Warszawa 2015

Grafický návrh: Dennis Wojda

Návrh obálky: Agata Muszalska, Grazyna Janecka

Výběr fotografií: Yvette Darska

Ilustrace: Joanna Rusinek

Fotografie na obálce: Shutterstock

Vydalo nakladatelství Egmont ČR, s.r.o., Žitovnická 3124, 106 00 Praha 10, roku MMXV jako svou 4681. publikaci

Z angličtiny přeložil: Petr Jiříček

Odpovědný redaktor: Jan Jaroš, PRO FOOTBALL

Technická redaktorka: Alena Mrázová

Litografické zpracování: Art D - grafický ateliér Černý, s.r.o.

Tisk: Tiskárny Havlíčkův Brod, a. s.

ISBN: 978-80-252-3564-5

Vydání v ČR první

www.egmont.cz

Copyright © 2015 Egmont ČR

PRO MILA
A VŠECHNY OSTATNÍ DĚTI.

A HLAVNĚ PRO CRISTIANINHA-SUPERMANA,
PROTOŽE JE TO PŘÍBĚH TVÉHO TÁTY,
KTERÝ VŠEM UKAZUJE,
ŽE SPLNIT SE MŮŽOU I TY NEJVĚTŠÍ SNY.
STAČÍ JEN MÍT ODVAHU DO TOHO JÍT.

ÚVOD	7	12. kapitola – Dvě polévky, ping-pong a posilovna aneb Jak dosáhnout úspěchu	63
1. ČÁST / MADEIRA	9	13. kapitola – Přeplněný pokoj, pizza a „ferrari“ aneb Jak se zrodil „kapitán“	66
1. kapitola – „Vlaštovky“ a opožděný křest aneb Jak fotbal vstoupil do Ronaldova života	24	14. kapitola – „Pane, moje srdce bije jako blázen“ aneb Co je s Cristianem špatně?	68
2. kapitola – Záhonky pana Agostinha aneb Fotbal na ulici	27	15. kapitola – Přepadení v metru aneb Proč dodržovat večerku	71
3. kapitola – „Uplakánek“ a „Včelka“ aneb Dvě Cristianovy přezdívky	30	16. kapitola – „Zůstáváš v Lisabonu“ aneb Nejez spoluhráčům svačiny	74
4. kapitola – „Tati, my určitě prohrájeme“ aneb Někdy je těžké vyběhnout na hřiště	33	17. kapitola – Nový trenér aneb Čas zhodnotit situaci	77
5. kapitola – Rychlejší vítězí aneb Cristiano poprvé přestupuje	35	18. kapitola – Senzační rozhodnutí aneb Cristiano se přesouvá do zálohy	80
6. kapitola – Velká velikonoční cesta aneb Z Nacionalu do světa	37	19. kapitola – Velkolepý gól a mdloby v hledišti aneb Pro matku příliš silné emoce	83
7. kapitola – „Paulo, opravdu vidíš to, co já?“ aneb Zdání může klamat	39	20. kapitola – Léto 2003 aneb Sir Alex nakupuje	85
8. kapitola – Chlapec s průkazem nezletilého aneb Osamělý let z Funchalu do Lisabonu	42	21. kapitola – John O'Shea a jeho migréna aneb Jak se Cristiano dostal do Manchesteru	88
2. ČÁST / LISABON	45	3. ČÁST / MANCHESTER UNITED A NÁRODNÍ TÝM	93
9. kapitola – Život v penzionu a žehlení aneb Urychlené dospívání	56	22. kapitola – Sir Alex překvapuje aneb Cristiano dostává dres s číslem 7	110
10. kapitola – Madeirský přízvuk a předplacené karty na volání aneb Cristiano chce zpátky domů	58		
11. kapitola – Cristianův spolubydlicí Fábio aneb Společně to zvládneme	61		

23. kapitola – Spasitel z Old Trafford aneb Úžasný debut	112	35. kapitola – Moskva 2008 aneb Hororový příběh z Ruska	148
24. kapitola – Mámino vaření a žerty v šatně aneb Život je konečně o něco normálnější	115	36. kapitola – Penalty v dešti aneb Vždycky bojujte až do konce	151
25. kapitola – Manchester United versus Arsenal aneb Bitva na Old Trafford	118	4. ČÁST / REAL MADRID	167
26. kapitola – Zisk trofeje aneb Sezona ještě nekončí	122	37. kapitola – Jeden červencový večer aneb V Madridu se něco děje	168
27. kapitola – Euro 2004 aneb První část řecké tragédie	124	38. kapitola – Hala Madrid! aneb Bernabéu šílí	171
28. kapitola – Velké finále aneb Druhá část řecké tragédie	127	39. kapitola – Los Galácticos aneb Několik slov o Realu Madrid	173
29. kapitola – Moskevský telefonát aneb Jsou i mnohem důležitější věci než fotbal	130	40. kapitola – Madrid proti Madridu aneb Vítejte zpátky v Lisabonu	176
30. kapitola – 62. minuta aneb Wayne Rooney ztrácí nervy	133	41. kapitola – Jen přežít to nastavení aneb Bitva nervů z oceli	179
31. kapitola – Deset proti jedenácti aneb Pokutový rozstřel, na který Anglie nikdy nezapomene	136	42. kapitola – 120. minuta aneb Sen se stává skutečností	182
32. kapitola – Anglie potřebuje obětního beránka aneb Crisitano je předhozen vlkům	139	43. kapitola – Velký a malý Superman aneb Co znamená mít v životě štěstí	185
33. kapitola – Veřejný nepřítel číslo 1 aneb Jak se Cristiano naučil mít hroší kůži	143	Epilog	202
34. kapitola – Jak ze špatné situace vytěžit co nejvíc aneb Individuální trénink nikdy neuškodí	146	Cristiano Ronaldo v číslech	204
		Zdroje	206
		Poděkování	207

ÚVOD

Byl jednou jeden chlapec s velkýma hnědýma očima, hustými kudrnatými vlasy a neodolatelným úsměvem. Spolu se svou mámou, tátou a třemi výrazně staršími sourozenci žil na Madeiře, malém ostrově ležícím v Atlantském oceánu.

Ve fotbale byl tak dobrý, že mu ve dvanácti letech slavný klub z Lisabonu nabídl možnost trénovat ve své akademii. Chlapec byl nucen opustit svůj domov i rodné město a přesunout se na portugalskou pevninu.

Ze začátku pro něj bylo těžké zvyknout si na nový život a zoufale se snažil vrátit. Nakonec navzdory tomu, jak těžké chvíle prožíval, zůstal.

Zůstal, protože miloval fotbal a snil o tom, že se jednoho dne stane skvělým hráčem.

Tenhle chlapec je dnes už dospělý, žije v hlavním městě Španělska Madridu a má syna, kterého nadevše miluje.

Dokázal, aby se jeho chlapecký sen stal skutečností.

Je jedním z nejlepších fotbalistů historie a celý svět ho zná.

Toto je jeho příběh.

Příběh o **Cristianu Ronaldovi**.

Námořní cesta do Indie byla nakonec objevena o 80 let později dalším mořeplavcem, který se jmenoval **Vasco da Gama**. Princ Jindřich Mořeplavec se tohoto úspěchu nedožil, protože zemřel už roku 1460.

PORTUGALSKO

INDIE

Věděli jste, že... jméno hlavního města Madeiry – Funchal – pochází z portugalského slova funchal, což znamená fenykl?

Portugalští námořníci, kteří objevili Madeiru, ostrov pojmenovali *Ilha Madeira*, tedy **Ostrov dřeva**. Proč? Madeira totiž byla ve srovnání s ostatními spíše pouštními ostrovy v Atlantiku neuvěřitelně zelená. Rostlo na ní mnoho zeleně, především stromů.

Na počest této v dějinách Portugalska významné éry byla u vstupu do lisabonského přístavu postavena socha s názvem **Památník objevů**. Slavnostně odhalena byla v roce 1960, přesně 500 let po smrti Jindřicha Mořeplavce.

**ŘÁD JINDŘICHA
MOŘEPLAVCE**

Ve stejnou dobu byl na památku pětistého výročí jeho smrti založen **Řád prince Jindřicha Mořeplavce**. Je to portugalský národní rytířský řád a zároveň nejvyšší vyznamenání v zemi udělované portugalským příslušníkům, případně i cizincům za vynikající zásluhy při rozšiřování portugalské kultury, historie a hodnot. V lednu 2014 byl tímto řádem z rukou prezidenta země vyznamenán i Cristiano Ronaldo.

Traduje se, že na Madeiře je **nekončící jaro**. Všudypřítomné květiny a zeleň vytvářejí dechberoucí atmosféru. Je to možné díky jedinečnému klimatu, které na Madeiře zůstává po celý rok stejné.

„VLAŠTOVKY“ A OPOŽDĚNÝ KŘEST

ANEB JAK FOTBAL VSTOUPIL DO RONALDOVA ŽIVOTA

Santo António je předměstí na okraji Funchalu, hlavního města portugalského ostrova Madeira. Nachází se v hornaté části ostrova, takže je tady zvláště při západu slunce nádherný výhled na město Funchal i na moře. Santo António spadá pod farnost stejného jména a každou neděli se obyvatelé scházejí v místním kostele svatého Antonína.

Právě zde, v čísle 27A v ulici Quinta Falcão, což znamená pět sokolů nebo taky sokolí letka, rodina Aveirových žila. Tatínek měl křestní jména José Dinis a jeho žena je Maria Dolores, rozená Dos Santosová. Vzhledem k tomu, že v Portugalsku se lidé většinou oslovují druhými jmény, byla paní Aveirová známá jako paní Dolores a její manžel jako pan Dinis.

Aveirovi se poznali a vzali ve Funchalu, když bylo paní Dolores pouhých 18 let. Byla kuchařkou a její manžel pracoval jako obecní zahradník. Krátce po svatbě se narodil syn Hugo a dvě dcery Elma a Liliana Cátia (Kátia).

Aveirovi vedli skromný život. Jejich příjmy ale nebyly dostatečné k užití pětičlenné rodiny, a tak rodiče museli hledat jinou práci. Paní Dolores dokonce na několik měsíců odešla pracovat do Francie jako uklízečka, kde si vydělala o hodně víc než ve své zemi.

Její muž pracoval ve svém volném čase v místním fotbalovém klubu Andorinha, což v portugalské znamená Vlačovka. Pan Aveiro měl na starosti veškeré vybavení klubu včetně dresů.

Necelých devět let poté, co se narodila nejmladší dcera Kátia, čekala paní Dolores dítě znovu. Představte si to překvapení tří potomků, když jim rodiče jednoho dne vážným tónem řekli:

„Máme pro vás velkou novinku. Brzy se naše rodina rozroste.“

Děti, kterým v té době bylo osm, devět a deset let, byly pochopitelně velmi překvapené. Bylo pro ně nezvyklé představit si, že brzy bude součástí jejich životů další dítě. Ale přesně taková situace nastala...

V úterý 5. února 1985 se Aveirovým narodilo čtvrté dítě. Rozkošný chlapec s hlavou plnou černých kudrlin a velkýma tmavýma očima.

Dostal jméno Cristiano Ronaldo.

Malý Cris se brzy stal středem pozornosti celé rodiny.

O pár měsíců později, jednoho nedělního odpoledne, byl malý chlapec pokřtěn v malebném kostele svatého Antonína. Celá rodina včetně přátel a sousedů se na tuto slavnostní příležitost pečlivě chystala. V šest hodin večer všichni pěkně ustrojení dorazili do malého kostela.

Pan Dinis byl se svým fotbalovým klubem spjat natolik, že požádal kapitána „Vlačovky“ Fernãa Barrosa Sousu, aby se stal chlapcovým kmotrem.

Naneštěstí hrála v den křtu svůj zápas Andorinha několik kilometrů od kostela. Výkop byl plánován na 16 hodin, tedy pouhé dvě hodiny před obřadem v kostele. Fernão jakožto kapitán týmu musel nastoupit, stejně tak musel být přítomen i pan Dinis. Znamenalo to, že ani jeden z nich to do kostela nemohl stihnout včas.

Paní Dolores informovala kněze o nastalé situaci a o pravděpodobnosti jejich zpoždění. Kněz Ant3nio, sám velký fanoušek místního týmu, začal obřad jako obvykle s vědomím, že dva nepostradatelní lidé se připojí až v je-